

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **R. P.**, trvale bytem K. V., nyní bytem K., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.2.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 23.12.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.2.2012 doručenou zdejšímu soudu dne 13.2.2012 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 23.12.2011 č.j. X, jelikož nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, neboť dle jeho názoru i ošetřujícího lékaře zdravotní stav, který popsal, odpovídá invaliditě třetího stupně a závěrem navrhl nové posouzení zdravotního stavu i později doložených lékařských zpráv a také, aby soud po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované. (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 23.12.2011 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.10.2011 č.j. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 29.9.2011 je žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně s odůvodněním, že novým posudkem o invaliditě ze dne 23.11.2011 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu*

druhého stupně, jelikož u něho byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60% dle kapitoly V, položce 1d) dle *přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity* (dále jen *vyhláška*).

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 29.9.2011* soud zjistil, že žalobce byl uznán nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně (den vzniku invalidity 22.10.2009 pokračuje) s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v *kapitole V, položce 1d) přílohy vyhlášky*, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60% a tato ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ, pracoviště Plzeň v námitkovém řízení ze dne 23.11.2011*, vyplývá, že žalobce byl uznán nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně (s datem vzniku invalidity 22.10.2009), neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v *kapitole V, položce 1d) přílohy vyhlášky*, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, jenž ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 28.2.2012 navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV. Ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 23.12.2011 bylo žalobci doručeno dne 30.12.2011.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.3.2012 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (23.12.2011) byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně dle téhož paragrafu odst. 2 písm. b), nešlo o invaliditu třetího stupně, jelikož příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je diagnóza – emočně nestabilní porucha osobnosti, osobnost hraniční, deprese farmakoresistentní, pro níž je v obecné rovině schopen práce lehké, v denních směnách, psychicky nenáročné práce, která není prováděna pod tlakem ve stresu či v úkolu, mimo práci s veřejností či ve větším kolektivu, také schopen práce ve vlastním rytmu a pracovním tempu, ale není schopen práce těžké, středně těžké, v nočních směnách či psychicky náročné. Dle komise je žalobce schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na duševní i tělesné schopnosti, v menším rozsahu a intenzitě, byl by de facto schopen pracovat jako údržbář za výše uvedených kautel (omezení), ale jako vyhovující se jeví práce s menšími nároky na kvalifikaci, když žalobci vyhovuje pracovní zařazení sekače trávy, obdobně by byla vhodná i práce v zahradnictví, kde může provozovat práci i bez kvalifikace, event. je vhodná rekvalifikace v oboru zahradnictví, sadařství. Komise

hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce k rozhodnému datu *dle kapitoly V, položky 1d) přílohy vyhlášky 60%*, která nebyla navýšena dle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky, jelikož se jedná o těžké postižení s výrazným odklonem od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí. Jedná se o osobu s hraniční poruchou osobnosti se sklony k závislosti, která se projevila již v pubertálním věku, kdy konfliktní situace žalobce řešil nadměrným užíváním návykových látek, které údajně od roku 2000 nepožívá; v současné době nedochází ke zhoršování zdravotního stavu po psychické stránce dle psychiatrického vyšetření a dle medikace, nevyvstala tím potřeba znovuprovedení psychologického vyšetření, jelikož jeho onemocnění je dostatečně objektivizované. Komise dále uvedla, že nelze hodnotit postižení žalobce dle téže kapitoly položky 1c) jako středně těžké a položky 1e), jelikož se nejedná o zvláště těžké postižení s těžkou poruchou myšlení a vyčerpanými mechanismy mozku (*nejedná se osobnost desintegrovanou s krizovým stupněm poruchy*).

Zdejší soud dne 28.3.2012 po doručení posudku PK MPSV požádal s ohledem na žalobcem uvedené bydliště v K. Okresní soud v Chomutově o výslech žalobce za účelem zjištění jeho stanoviska k vypracovanému posudku, žádosti však nebylo vyhověno, jelikož dle sdělení České pošty ze dne 28.5.2012 se žalobce u paní K. na uvedené adrese nezdržuje, domovní schránka je označena K., zvonek není označen; zdejšímu soudu byla tedy věc vrácena bez vyhovění dne 1.6.2012. Následně dne 4.6.2012 zdejší soud požádal s ohledem na trvalé bydliště žalobce o jeho výslech Okresní soud v Karlových Varech, který dne 12.6.2012 oznámil zdejšímu soudu, že spis postoupil Okresnímu soudu v Chomutově (trvalé bydliště žalobce je administrativní adresa na Městském úřadu), spis však byl nakonec vrácen zdejšímu soudu Okresním soudem v Karlových Varech bez vyhovění dne 27.7.2012.

Poté zdejší soud dne 1.11.2012 zjistil, že u žalobce nedošlo k žádné změně adresy, pouze uzavřel v srpnu 2012 manželství s A. K. Soud proto nařídil jednání na 28.11.2012 a po vrácení písemnosti zaslané žalobci na jím uvedenou adresu v K. bylo dne 7.11.2012 zjištěno u vedoucí České pošty v K., že zásilka nedoručená žalobci byla omylem vrácena soudu, za což se omluvila, jelikož správně měla být zásilka vhozena do schránky paní K., i když na domovní schránce není jméno žalobce uvedeno.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 28.11.2012 se žalobce nezúčastnil, ani se neomluvil. Závěrem zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, když se žalobci nepodařilo prokázat, že je invalidní v požadovaném třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v*

důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání nároku na invaliditu třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána invalidita třetího stupně pro jím popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 23.12.2011*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání vyššího stupně invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 23.12.2011 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 15.3.2012 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 20.10.2011, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav

žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně. Přiznaná 60% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře (psychiatra) po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 23.12.2011 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 20.10.2011.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. listopadu 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně